



# Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (sjunde avdelningen i utökad sammansättning)

den 21 december 2022 \*

”Statligt stöd – Marknaden för biogas – Skattebefrielser som kompenserar för merkostnader vid produktion – Beslut om att inte göra invändningar – Talan om ogiltigförklaring – Berättigat intresse av att få saken prövad – Upptagande till prövning – Det formella granskningsförfarandet har inte inletts – Betydande svårigheter – Artikel 108.2 och 108.3 FEUF – Artikel 4.3 och 4.4 i förordning (EU) 2015/1589 – Riktlinjerna för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020 – Kumulering av stöd – Stöd från flera medlemsstater – Importerad biogas – Icke-diskrimineringsprincipen – Artikel 110 FEUF”

Mål T-626/20

**Landwärme GmbH**, München (Tyskland), företrätt av J. Bonhage och M. Frank, avocats,

sökande,

mot

**Europeiska kommissionen**, företräd av K. Blanck, A. Bouchagiar och P. Němečková, samtliga i egenskap av ombud,

svarande,

med stöd av

**Konungariket Sverige**, företrätt av O. Simonsson, C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, H. Shev, H. Eklinder och R. Shahsavan Eriksson, samtliga i egenskap av ombud,

intervenient,

meddelar

TRIBUNALEN (sjunde avdelningen i utökad sammansättning),

sammansatt, vid överläggningen, av ordföranden R. da Silva Passos samt domarna V. Valančius, I. Reine, L. Truchot (referent) och M. Sampol Pucurull,

justitiesekreterare: handläggaren S. Jund,

efter den skriftliga delen av förfarandet,

\* Rättegångsspråk: tyska.

efter förhandlingen den 2 juni 2022,

följande

### Dom

- 1 Talan enligt artikel 263 FEUF genom vilken sökanden Landwärme GmbH yrkar ogiltigförklaring dels av kommissionens beslut C(2020) 4489 final av den 29 juni 2020 om statligt stöd SA.56125 (2020/N) – Sverige – Förlängning och ändring av stödordningen SA.49893 (2018/N) – Skattebefrielse för icke livsmedelsbaserad biogas och biopropan som används för uppvärmning (nedan kallat beslut 4489), dels av kommissionens beslut C(2020) 4487 final av den 29 juni 2020 om statligt stöd SA.56908 (2020/N) – Sverige – Förlängning och ändring av stödordningen för biogas som används för motordrift i Sverige (nedan kallat beslut 4487, och tillsammans med beslut 4489 kallade de angripna besluten).

### Bakgrund

- 2 Sökanden (nedan kallad Landwärme eller bolaget) är ett bolag bildat enligt tysk rätt som producerar biometan i Tyskland.
- 3 Den 1 april 2020 anmälde Konungariket Sverige två stödåtgärder till Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 108.3 FEUF, genom vilka medlemsstaten avsåg att ändra och förlänga två stödordningar till och med den 31 december 2030. Dessa stödordningar tillämpades första gången år 2003 respektive år 2007, och hade redan godkänts av kommissionen vid flera tillfällen. De skulle löpa ut den 31 december 2020. Dessa stödordningar innebär att inköp av vissa förnybara gasbränslen (nedan kallade biogas) befrias från vissa punktskatter, vilka däremot ska betalas vid inköp av fossila gaser, såsom naturgas, för samma ändamål.
- 4 Den 29 juni 2020 antog kommissionen beslut 4489, av vilket en sammanfattning offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* (EUT C 245, 2020, s. 2), och beslut 4487, av vilket en sammanfattning offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* (EUT C 260, 2020, s. 4).
- 5 I de angripna besluten fann kommissionen, efter att ha genomfört det preliminära granskningsförfarande som föreskrivs i artikel 4.3 i rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om tillämpningsföreskrifter för artikel 108 [FEUF] (EUT L 248, 2015, s. 9 samt rättelser i EUT L 159, 2016, s. 23 och i EUT L 84, 2020, s. 24) (nedan kallat det preliminära granskningsförfarandet), och utan att inleda det formella granskningsförfarande som föreskrivs i artikel 108.2 FEUF och som avses i artikel 6 i förordningen (nedan kallat det formella granskningsförfarandet), att de åtgärder som anmälts av Konungariket Sverige avsåg statligt stöd som kunde förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artikel 107.3 c FEUF.
- 6 Kommissionen konstaterade inledningsvis att de stödordningar som avsågs i de angripna besluten (nedan kallade de omtvistade stödordningarna), vilka innebar en fullständig skattebefrielse, skulle kvalificeras som statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF, närmare bestämt driftstöd (skälen 6, 31 och 32 i beslut 4489 och skälen 35 och 50 i beslut 4487).

- 7 Därefter prövade kommissionen huruvida de omtvistade stödordningarna var förenliga med den inre marknaden mot bakgrund av riktlinjerna för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020 (EUT C 200, 2014, s. 1) (nedan kallade riktlinjerna för statligt stöd till miljöskydd och energi).
- 8 För det första fann kommissionen vid denna prövning att de omtvistade stödordningarna eftersträvade ett mål av allmänintresse, eftersom de bidrog till att göra det möjligt för Konungariket Sverige att uppnå de mål som denna medlemsstat fastställt avseende användningen av förnybara energikällor. Kommissionen ansåg även att stödordningarna var nödvändiga, eftersom biogas utan de fullständiga skattebefrielserna som dessa stödordningar medför (nedan kallade de aktuella skattebefrielserna) skulle kosta mer än fossila gaser. Slutligen fann kommissionen att stödordningarna hade en stimulans effekt genom att beviljandet av dessa skattebefrielser uppmuntrade användningen och produktionen av biogas (skälen 37–40, 42, 43, 47 och 48 i beslut 4489 och skälen 40, 44, 45 och 47 i beslut 4487).
- 9 För det andra prövade kommissionen huruvida de omtvistade stödordningarna var proportionerliga. Kommissionen påpekade bland annat att det, mot bakgrund av de uppgifter som lämnats av Energimyndigheten (Sverige), kunde uteslutas att det stöd som beviljats enligt dessa stödordningar översteg det belopp som krävdes för att kompensera de högre kostnaderna för produktion av biogas jämfört med produktion av fossil gas och därmed gav upphov till en överkompensation av dessa högre kostnader (nedan kallad överkompensationen). Trots de aktuella skattebefrielserna var nämligen produktionskostnaderna för biogas fortfarande högre än marknadspriset för fossila gaser. Vidare påpekade kommissionen att det var osannolikt att en överkompensation skulle äga rum i framtiden. Dessutom konstaterade kommissionen att enligt de uppgifter som de svenska myndigheterna lämnat var det förvisso möjligt för biogas att få både stöd enligt de omtvistade stödordningarna och annat stöd som gynnar biogasproduktion, men kumuleringen av dessa stöd gav inte upphov till en överkompensation. Kommissionen tillade att dessa myndigheter hade åtagit sig att övervaka utvecklingen på marknaden för att upptäcka all eventuell framtida överkompensation och att hålla kommissionen underrättad (skälen 17, 18, 20, 22, 28, 47, 49–56 och 64 i beslut 4489 och skälen 19–24, 26, 27, 32, 50–59 och 67 i beslut 4487).
- 10 För det tredje fann kommissionen att punkt 116 i riktlinjerna för statligt stöd till miljöskydd och energi skulle tillämpas. I denna punkt anges att ”kommissionen [anser] att stödet är lämpligt och att dess snedvridande effekter är begränsade under förutsättning att alla andra villkor är uppfyllda”, vilket enligt kommissionen var fallet vad gällde de omtvistade stödordningarna (skälen 41 och 58 i beslut 4489 och skälen 48 och 60 i beslut 4487).
- 11 Eftersom de omtvistade stödordningarna bestod i att bevilja skattebefrielser, undersökte kommissionen för det fjärde frågan huruvida dessa var förenliga med de krav som följer av rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet (EUT L 283, 2003, s. 51). Kommissionen fann att så var fallet, bland annat med hänsyn till att skattebefrielserna var tillämpliga oberoende av vilken medlemsstat biogasen härrörde från (skälen 62–66 i beslut 4489 och skälen 64–68 i beslut 4487).

### **Parternas yrkanden**

- 12 Landvärme har yrkat att tribunalen ska
  - ogiltigförklara de angripna besluten, och

- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.
- 13 Kommissionen har yrkat att tribunalen ska
- ogilla talan, och
  - förplikta Landwärme att ersätta rättegångskostnaderna.
- 14 Konungariket Sverige, som intervenerat till stöd för kommissionen, har yrkat att tribunalen ska ogilla talan.

### **Rättslig bedömning**

- 15 Landwärme har åberopat fyra grunder till stöd för sin talan. Som första grund har bolaget åberopat "stödetts olaglighet". Den andra grunden avser "missbruk av utrymmet för skönsmässig bedömning". Såvitt avser den tredje grunden har Landwärme gjort gällande att motiveringsskyldigheten har åsidosatts. Landwärme har som fjärde grund gjort gällande att skyldigheten att inleda det formella granskningsförfarandet har åsidosatts.
- 16 Kommissionen har, utan att framställa någon invändning genom separat handling i enlighet med artikel 130.1 i tribunalens rättegångsregler, utöver att bestrida att Landwärmes grunder är välgrundade, gjort gällande att talan inte kan tas upp till sakprövning. Kommissionen har inte tagit ställning till Landwärmes talerätt, men har hävdat att bolaget inte har något berättigat intresse av att väcka talan om ogiltigförklaring av de angripna besluten.

### ***Upptagande till prövning***

- 17 Innan tribunalen prövar huruvida Landwärme har ett berättigat intresse av att få saken prövad ska tribunalen pröva en fråga som följer av tvingande rätt (se, för ett liknande resonemang, dom av den 27 februari 2014, Stichting Woonpunt m.fl./kommissionen, C-132/12 P, EU:C:2014:100, punkt 45; dom av den 24 oktober 1997, EISA/kommissionen, T-239/94, EU:T:1997:158, punkt 27, och dom av den 20 juni 2019, a&o hostel and hotel Berlin/kommissionen, T-578/17, ej publicerad, EU:T:2019:437, punkterna 36 och 37), nämligen huruvida Landwärme har talerätt såvitt avser de angripna besluten.

### ***Talerätt***

- 18 Av artikel 263 fjärde stycket FEUF framgår att fysiska eller juridiska person får väcka talan mot en akt som inte är riktad till dem endast om akten direkt och personligen berör dem eller om talan är riktad mot en regleringsakt som direkt berör dem och som inte medför genomförandeåtgärder.
- 19 De angripna besluten riktar sig enbart till Konungariket Sverige, varför det ska prövas huruvida Landwärme uppfyller de ovannämnda villkoren för att talan ska kunna tas upp till sakprövning.
- 20 När det gäller frågan huruvida Landwärme är direkt och personligen berört av de angripna besluten erinrar tribunalen om att när kommissionen fattar ett beslut om att inte göra invändningar med stöd av artikel 4.3 i förordning 2015/1589, förklarar den inte bara de aktuella åtgärderna förenliga med den inre marknaden, utan den vägrar också underförstått att inleda det

formella granskningsförfarandet (se dom av den 20 juni 2019, a&o hostel and hotel Berlin/kommissionen, T-578/17, ej publicerad, EU:T:2019:437, punkt 39 och där angiven rättspraxis).

- 21 Om kommissionen vid den preliminära granskningen finner att den anmälda åtgärden föranleder tveksamhet eller allvarliga svårigheter i fråga om dess förenlighet med den gemensamma marknaden är kommissionen enligt artikel 4.4 i förordning nr 2015/1589 skyldig att fatta beslut om att inleda ett formellt granskningsförfarande (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 juni 2019, a&o hostel and hotel Berlin/kommissionen, T-578/17, ej publicerad, EU:T:2019:437, punkt 40 och där angiven rättspraxis). Det ska preciseras att enligt rättspraxis sammanfaller begreppet tveksamhet med begreppet allvarliga svårigheter (dom av den 22 september 2021, DEI/kommissionen, T-639/14 RENV, T-352/15 och T-740/17, överklagad, EU:T:2021:604, punkt 115; se även, för ett liknande resonemang, dom av den 12 februari 2008, BUPA m.fl./kommissionen, T-289/03, EU:T:2008:29, punkt 328, och dom av den 9 september 2020, Kerkosand/kommissionen, T-745/17, EU:T:2020:400, punkt 106).
- 22 Enligt artikel 6.1 i förordning nr 2015/1589 ska i ett beslut om att inleda ett formellt granskningsförfarande den berörda medlemsstaten och andra berörda parter uppmanas att lämna sina synpunkter inom en föreskriven tidsfrist som normalt inte ska överskrida en månad.
- 23 Lagenligheten av ett beslut om att inte göra invändningar som fattats med stöd av artikel 4.3 i förordning nr 2015/1589 beror på huruvida det föreligger allvarliga svårigheter vad gäller stödets förenlighet med den gemensamma marknaden. Eftersom förekomsten av allvarliga svårigheter ska föranleda att ett formellt granskningsförfarande inleds, i vilket de berörda parter som avses i artikel 1 h i nämnda förordning kan delta, måste alla berörda parter i den mening som avses i sistnämnda bestämmelse anses vara direkt och personligen berörda av ett sådant beslut. De personer som omfattas av de processrättsliga skyddsregler som föreskrivs i artikel 108.2 FEUF och artikel 6.1 i förordningen kan nämligen endast göra dem gällande om de har möjlighet att väcka talan vid unionsdomstolen mot beslutet att inte göra invändningar (dom av den 20 juni 2019, a&o hostel and hotel Berlin/Commission, T-578/17, EU:C:2019:437, punkt 41 och där angiven rättspraxis).
- 24 Begreppet berörd part definieras nämligen i artikel 1 h i förordning nr 2015/1589 som ”en medlemsstat eller en person, ett företag eller en företagssammanslutning, vars intressen kan påverkas av att stöd beviljas, framför allt stödmottagaren, konkurrerande företag och branschorganisationer”. Denna bestämmelse återger definitionen av begreppet berörda parter i den mening som avses i artikel 108.2 FEUF, såsom den följer av rättspraxis (se dom av den 2 september 2021, Ja zum Nürburgring/kommissionen, C-647/19 P, EU:C:2021:666, punkt 56 och där angiven rättspraxis).
- 25 I förevarande fall framgår det av parternas svar på tribunalens skriftliga och muntliga frågor att de direkta mottagarna av de aktuella skattebefrielseerna är köpare av biogas i Sverige, vilka tack vare skattebefrielseerna varken betalar energiskatter eller den punktskatt på koldioxid som föreskrivs i svensk lagstiftning. Även om dessa skattebefrielse inte påverkar tillverkningskostnaderna för biogas, gynnar de emellertid, om än indirekt, också tillverkare och importörer av biogas. Dessa tillverkare och importörer kan nämligen sälja biogas i Sverige till ett slutligt pris som inte inkluderar dessa punktskatter och som är lägre än det pris till vilket biogasen skulle ha sålts utan dessa skattebefrielse. Skattebefrielseerna gör det således möjligt att sälja denna vara till ett pris som kan konkurrera med priset för naturgas, trots att produktionskostnaderna för naturgas normalt är lägre än produktionskostnaderna för biogas.

- 26 Även om Landwärme har gjort gällande att bolaget inte längre säljer biogas i Sverige på grund av de konkurrenskraftigare priser som tillämpas av danska producenter som påstås få en överkompensation, är detta bolag en potentiell indirekt mottagare av det stöd som föreskrivs i de omtvistade stödordningarna, vilket parterna bekräftade vid förhandlingen. Det är ostridigt att Landwärme uppfyller villkoren för att vara berättigad till dessa stöd. Det ska vidare erinras om att liknande stöd har beviljats av Konungariket Sverige sedan många år tillbaka och att Landwärme tidigare har dragit nytta av sådant stöd, eftersom bolaget sålde sin biogas i Sverige år 2013 och, i större kvantiteter, år 2014. Eftersom Landwärme vill sälja sin biogas i Sverige, men hindras från detta på grund av det icke-konkurrenskraftiga pris som bolaget är tvunget att tillämpa, är Landwärme dessutom en konkurrent till de företag som, eftersom de säljer sin biogas i Sverige, är nuvarande mottagare av detta stöd. Följaktligen är Landwärme en "berörd part" i den mening som avses i artikel 1 h i förordning 2015/1589 (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 2 september 2021, *Ja zum Nürburgring/kommissionen*, C-647/19 P, EU:C:2021:666, punkt 57). Kommissionen har för övrigt, som svar på en fråga från tribunalen vid förhandlingen, medgett att så är fallet.
- 27 För att ha rätt att väcka talan om ogiltigförklaring av de angripna besluten måste Landwärme emellertid, genom denna talan, även försöka säkerställa skyddet för de processuella rättigheter som bolaget skulle ha haft om kommissionen hade inlett det formella granskningsförfarandet på grund av förekomsten av allvarliga svårigheter.
- 28 Tribunalen erinrar härvidlag om att det följer av rättspraxis att när en sökande yrkar ogiltigförklaring av ett beslut enligt artikel 4.3 i förordning 2015/1589, ifrågasätter sökanden framför allt det faktum att kommissionen har fattat beslut i fråga om det aktuella stödet utan att inleda ett formellt granskningsförfarande, vilket innebär att sökandens processuella rättigheter åsidosätts. För att vinna bifall till yrkandet om ogiltigförklaring kan sökanden åberopa vilken grund som helst som kan visa att bedömningen av den information och de uppgifter som kommissionen haft till sitt förfogande under den preliminära granskningen av den anmälda åtgärden borde ha föranlett tveksamhet i fråga om åtgärdens förenlighet med den inre marknaden. Följden av att sådana argument framförs får dock varken bli att föremålet för talan ändras eller att förutsättningarna för att ta upp denna talan till sakprövning ändras. Det förhållande att det föreligger tveksamhet i fråga om åtgärdens förenlighet med den inre marknaden är tvärtom just den bevisning som måste förebringas för att visa att kommissionen var skyldig att inleda det formella granskningsförfarande (se dom av den 2 september 2021, *kommissionen/Tempus Energy och Tempus Energy Technology*, C-57/19 P, EU:C:2021:663, punkt 39 och där angiven rättspraxis).
- 29 Eftersom det rör sig om en talan varigenom Landwärme ifrågasatt lagenligheten av ett beslut som antagits med stöd av artikel 4.3 i förordning 2015/1589 utan att det formella förfarandet har inletts, ska i princip samtliga anmärkningar och argument som Landwärme har anfört inom ramen för de åberopade grunderna prövas för att bedöma huruvida de gör det möjligt att identifiera allvarliga svårigheter eller tveksamhet som gjorde att kommissionen var skyldig att inleda nämnda förfarande. I ett mål om en sådan talan ska tribunalen bedöma de grunder varigenom stödets förenlighet med den inre marknaden bestrids mot bakgrund av frågan huruvida det förelåg en allvarlig svårighet, och talan ska härvidlag inte avvisas såvitt avser dessa grunder (se dom av den 20 juni 2019, *a&o hostel and hotel Berlin/kommissionen*, T-578/17, ej publicerad, EU:T:2019:437, punkterna 45–47 och 49 och där angiven rättspraxis; se även, för ett liknande resonemang, dom av den 24 maj 2011, *kommissionen/Kronoply och Kronotex*, C-83/09 P, EU:C:2011:341, punkterna 57 och 58).

- 30 Det framgår även av rättspraxis att en sökande har rätt att – för att visa att sökandens processuella rättigheter har åsidosatts på grund av den tveksamhet som den omtvistade stödåtgärden borde ha föranlett beträffande dess förenlighet med den inre marknaden – anföra argument som syftar till att visa att kommissionens konstaterande att denna åtgärd är förenlig med den inre marknaden var felaktigt, vilket i än högre grad kan visa att kommissionen borde ha hyst tvivel vid sin bedömning av huruvida åtgärden var förenlig med den inre marknaden. Tribunalen är således behörig att pröva de argument i sak som denna part har anfört för att kontrollera om de kan utgöra stöd för grunden att det förelåg tveksamhet som motiverade ett inledande av det formella granskningsförfarandet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 14 april 2021, Achema och Lifosa/kommissionen, T-300/19, ej publicerad, EU:T:2021:191, punkt 203 och där angiven rättspraxis).
- 31 I förevarande fall kan det konstateras att Landwärme genom den fjärde grunden (se punkt 15 ovan) gjort gällande att kommissionen borde ha inlett det formella granskningsförfarandet. I enlighet med den rättspraxis som det erinrats om i punkt 29 ovan ska samtliga invändningar och argument som Landwärme har åberopat prövas för att avgöra huruvida bolaget har visat att det förelåg allvarliga svårigheter som gjorde att kommissionen vare skyldig att inleda nämnda förfarande. Vid förhandlingen bekräftade Landwärme att bolaget genom sin talan bland annat kritiserade kommissionen för att den inte hade inlett det formella granskningsförfarandet trots att denna institution, mot bakgrund av de uppgifter som Landwärme hade lämnat till den, inte kunde vara ovetande om att det förelåg allvarliga svårigheter vad gällde frågan huruvida den eventuella kumuleringen av det stöd som beviljats i Sverige med tillämpning av de omtvistade stödordningarna och annat stöd som beviljats av andra medlemsstater än Konungariket Sverige till förmån för biogasproducenter (nedan kallad den omtvistade kumuleringen) gav upphov till överkompensation till förmån för dessa producenter när de sålde biogas i Sverige (nedan kallad invändningen om den omtvistade kumuleringen).
- 32 Tribunalen finner således att Landwärme har talerätt i den mån bolaget strävar efter att säkerställa iakttagandet av bolagets processuella rättigheter genom att bland annat göra gällande invändningen om den omtvistade kumuleringen.

*Huruvida det föreligger ett berättigat intresse av att få saken prövad*

- 33 Kommissionen har gjort gällande att Landwärme, i egenskap av potentiell mottagare enligt de omtvistade stödordningarna, inte har visat att bolaget har ett berättigat intresse av att väcka talan mot de angripna besluten. En ogiltigförklaring av besluten kan inte leda till att stöd med en mer omfattande räckvidd än stöd som föreskrivs i dessa stödordningar tillåts. En sådan ogiltigförklaring skulle inte påverka det faktum att biogasproducenter som får stöd för produktion av energi från biogas i andra medlemsstater än Konungariket Sverige kan sälja sin biogas i Sverige till fördelaktigare priser än de priser som erbjuds av Landwärme, som inte får liknande stöd från Förbundsrepubliken Tyskland. Enligt kommissionen kan Landwärmes intresse av att väcka talan inte härledas ur den omständigheten att bolaget skulle ha rätt att inkomma med synpunkter till kommissionen om det formella granskningsförfarandet skulle inledas efter att dessa beslut ogiltigförklaras.
- 34 Landwärme har bestritt kommissionens argument.
- 35 Enligt fast rättspraxis kan en talan om ogiltigförklaring som väckts av en fysisk eller juridisk person endast prövas i den mån som personen har ett berättigat intresse av att den angripna rättsakten ogiltigförklaras. Ett sådant intresse förutsätter att själva ogiltigförklaringen av rättsakten kan få

rättsverkningar och att talan således kan medföra en fördel för den person som har väckt den (dom av den 27 februari 2014, Stichting Woonlinie m.fl./kommissionen, C-133/12 P, EU:C:2014:105, punkt 54, och dom av den 4 juni 2015, Andechser Molkerei Scheitz/kommissionen, C-682/13 P, ej publicerad, EU:C:2015:356, punkt 25).

- 36 För att en sökande ska anses ha ett berättigat intresse av att få saken prövad ska det föreligga ett faktiskt intresse och det får inte vara fråga om en hypotetisk framtida situation. En sökandes berättigade intresse av att få saken prövad, vad avser ändamålet med talan, ska föreligga när talan väcks med risk för att den annars avvisas. Ändamålet med talan ska bestå fram till domstolsavgörandet, vid äventyr av att det beslutas att det saknas anledning att döma i saken (se dom av den 17 september 2015, Mory m.fl./kommissionen, C-33/14 P, EU:C:2015:609, punkterna 56 och 57 och där angiven rättspraxis).
- 37 Det ankommer på sökanden att visa att denne har ett berättigat intresse av att få saken prövad, vilket utgör det väsentliga och främsta villkoret för att ha rätt att väcka talan vid domstol (se dom av den 4 juni 2015, Andechser Molkerei Scheitz/kommissionen, C-682/13 P, ej publicerad, EU:C:2015:356, punkt 27 och där angiven rättspraxis, och dom av den 14 april 2005, Sniace/kommissionen, T-141/03, EU:T:2005:129, punkt 31 och där angiven rättspraxis).
- 38 I förevarande fall är Landwärme en potentiell indirekt mottagare av det stöd som föreskrivs i de omtvistade stödordningarna (se punkterna 25 och 26 ovan).
- 39 Enbart den omständigheten att det i de angripna besluten fastställts att de omtvistade stödordningarna är förenliga med den inre marknaden och således i princip inte går ett företag som kan omfattas av stödet emot, innebär dock inte att unionsdomstolen befrias från skyldigheten att pröva huruvida kommissionens bedömning medför tvingande rättsliga verkningar som kan påverka nämnda företags intressen (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 25 mars 2019, Abaco Energy m.fl./kommissionen, T-186/18, ej publicerat, EU:T:2019:206, punkt 42 och där angiven rättspraxis). I motsats till vad kommissionen har hävdat är följaktligen den omständigheten att Landwärme är en potentiell mottagare av det stöd som föreskrivs i de omtvistade stödordningarna inte tillräcklig för att Landwärme ska anses sakna ett berättigat intresse av att få de angripna besluten ogiltigförklarade.
- 40 Landwärme har genmält att de omtvistade stödordningarna fungerar som en "katalysator" som förstärker utestängningseffekterna på marknaden till följd av stöd för energiproduktion från biogas som beviljats av andra medlemsstater än Konungariket Sverige. Dessa stödordningar har sin egen konkurrensbegränsande verkan, eftersom de biogasproducenter som åtnjuter nämnda stöd i sina medlemsstater ökar sin export till Sverige för att dra nytta av de aktuella skattebefrielseerna, vilket leder till ett pristryck på de priser som tillämpas av de andra biogasproducenterna, vilka inte erhåller liknande stöd. En ogiltigförklaring av besluten att godkänna dessa stödordningar skulle undanröja denna "katalysator" och skulle således medföra en fördel för Landwärme.
- 41 För det fall tribunalen bifaller talan och ogiltigförklarar de angripna besluten genom en dom i vilken det konstateras att de grunder och argument som Landwärme har åberopat, särskilt invändningen om den omtvistade kumuleringen, gör det möjligt att fastställa att det föreligger allvarliga svårigheter som kommissionen inte har beaktat, är kommissionen följaktligen skyldig att, för att följa den sålunda avkunnade domen, anta beslut med stöd av artikel 4.4 i förordning 2015/1589 med det innehåll som föreskrivs i artikel 6.1 i denna förordning. Landwärme skulle, i sin roll som "berörd part" i den mening som avses i artikel 1 h i förordningen (se punkterna 24



och 26 ovan) ha möjlighet att framställa sina synpunkter efter att ha analyserat dessa beslut. Bolaget skulle således ha möjlighet att utöva sina processuella rättigheter på ett mycket ändamålsenligare och bättre underbyggt sätt än under det preliminära granskningsförfarandet. (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 juni 2019, a&o hostel and hotel Berlin/kommissionen, T-578/17, ej publicerad, EU:T:2019:437, punkt 52). I synnerhet skulle Landvärme, om tribunalen ogiltigförklarade de angripna besluten på grund av att det förelåg allvarliga svårigheter med avseende på den överkompensation som den omtvistade kumuleringen kunde ge upphov till, under det formella granskningsförfarandet till följd av denna ogiltigförklaring kunna framföra synpunkter avseende de ändringar av de omtvistade stödordningarna som bör göras för att de ska kunna förklaras förenliga med den inre marknaden.

- 42 Under dessa omständigheter finner tribunalen att Landvärme har ett berättigat intresse av att få de angripna besluten ogiltigförklarade.
- 43 Detta konstaterande om Landvärmes berättigade intresse av att få saken prövad påverkas inte av den rättspraxis som kommissionen har åberopat (beslut av den 9 juli 2007, wheyco/kommissionen, T-6/06, ej publicerat, EU:T:2007:202, punkt 104, och beslut av den 25 mars 2019, Abaco Energy m.fl./kommissionen, T-186/18, ej publicerat, EU:T:2019:206, punkt 83). Enligt denna rättspraxis kan det berättigade intresset av att få saken prövad för ett företag som får statligt stöd som kommissionen godkänt utan att inleda det formella granskningsförfarandet inte grundas på det faktum att företaget skulle ha haft rätt att lämna sina synpunkter om ett sådant förfarande hade inletts.
- 44 Landvärme är nämligen endast en potentiell mottagare av det stöd som föreskrivs i de omtvistade stödordningarna, eftersom bolaget inte längre kan sälja biogas i Sverige. Härvidlag har Landvärme hävdatt att det inte rör sig om ett affärsmässigt val från bolagets sida, utan om en konsekvens av de villkor som nu råder på denna marknad. Följaktligen skiljer sig Landvärmes situation från den situation som sökandena i de mål som gav upphov till de beslut som kommissionen har åberopat befann sig i, eftersom de sistnämnda sökandena var faktiska mottagare av det stöd som godkänts genom de beslut som deras respektive talan riktade sig mot.
- 45 Landvärmes berättigade intresse av att få saken prövad påverkas inte heller av de ovan i punkt 43 nämnda besluten, i den mån tribunalen slog fast att sökandenas berättigade intresse av att få saken prövad inte kunde ha sitt ursprung i åsidosättandet av deras processuella rättigheter. I dessa mål hade nämligen sökandena, samtidigt som de mottagit det stöd som i de omtvistade besluten förklarats vara förenliga med den inre marknaden, genom sin respektive talan yrkat att besluten skulle ogiltigförklaras för att kommissionen därefter skulle godkänna stöd med ett vidsträcktare tillämpningsområde (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 9 juli 2007, wheyco/kommissionen, T-6/06, ej publicerat, EU:T:2007:202, punkt 102, och beslut av den 25 mars 2019, Abaco Energy m.fl./kommissionen, T-186/18, ej publicerat, EU:T:2019:206, punkt 82).
- 46 I förevarande fall har Landvärme genom sin talan inte försökt få till stånd ett godkännande av stöd med ett tillämpningsområde som är vidsträcktare än det för stöd som föreskrivs i de omtvistade stödordningarna. Om kommissionen, efter det formella granskningsförfarande som den skulle inleda efter en eventuell ogiltigförklaring av de angripna besluten, finner att den överkompensation som vissa biogasproducenter som inte är etablerade i Sverige kan åtnjuta medför att de omtvistade stödordningarna är oförenliga med den inre marknaden, skulle ändringen av dessa stödordningar tvärtom snarare leda till att deras tillämpningsområde begränsas och inte till att det utvidgas.

- 47 Såsom framgår av punkt 39 ovan påpekade tribunalen i punkt 42 i beslut av den 25 mars 2019, Abaco Energy m.fl./kommissionen (T-186/18, ej publicerat, EU:T:2019:206), att en stödmottagare inte nödvändigtvis saknar berättigat intresse av att väcka talan mot det beslut i vilket stödet förklaras förenligt med den inre marknaden.
- 48 Mot bakgrund av det ovan anförda finner tribunalen att Landvärme har ett berättigat intresse av att få saken prövad och att bolagets talan kan tas upp till sakprövning, åtminstone i den del bolaget har gjort gällande invändningen om den omtvistade kumuleringen.
- 49 Innan tribunalen prövar huruvida denna invändning är välgrundad, ska den emellertid ta ställning till kommissionens argument att Landvärme inte har framställt någon invändning om rättsstridighet avseende riktlinjerna för statligt stöd till miljöskydd och energi, mot bakgrund av vilka, i synnerhet punkt 116 däri, kommissionen har prövat huruvida de omtvistade stödordningarna är förenliga med den inre marknaden (se punkt 10 ovan).

***Kommissionens argument att det är nödvändigt att iaktta punkt 116 i riktlinjerna för statligt stöd till miljöskydd och energi***

- 50 Enligt kommissionen tillåter riktlinjerna för statligt stöd till miljöskydd och energi inte att den omtvistade kumuleringen tillmäts någon betydelse vid bedömningen av huruvida de omtvistade stödordningarna är förenliga med den inre marknaden. Eftersom Landvärme inte har gjort gällande att riktlinjerna för statligt stöd till miljöskydd och energi är rättsstridiga, anser kommissionen att bolaget inte vid tribunalen kan klaga på att denna kumulering inte beaktats i de angripna besluten.
- 51 Tribunalen erinrar om att det följer av rättspraxis att kommissionen, genom att anta förhållningsregler och offentliggöra dessa, och genom att tillkännage att den fortsättningsvis kommer att tillämpa dem på de fall som omfattas av dem, själv har begränsat utrymmet för sin skönsmässiga bedömning och riskerar i princip, om den frångår dessa regler, att dömas för att ha åsidosatt allmänna rättsprinciper såsom likabehandlingsprincipen eller principen om skydd för berättigade förväntningar (dom av den 8 mars 2016, Grekland/kommissionen, C-431/14 P, EU:C:2016:145, punkt 69, och dom av den 2 september 2021, kommissionen/Tempus Energy och Tempus Energy Technology, C-57/19 P, EU:C:2021:663, punkt 143).
- 52 I punkt 116 i riktlinjerna för statligt stöd till miljöskydd och energi föreskrivs att ”kommissionen [anser] att stödet är lämpligt och att dess snedvridande effekter är begränsade under förutsättning att alla andra villkor är uppfyllda”. I denna punkt preciseras emellertid inte vilka ”andra villkor” som avses.
- 53 Såsom kommissionen angav vid förhandlingen är de övriga villkor som det hänvisas till i punkt 116 i riktlinjerna för statligt stöd till miljöskydd och energi i förevarande fall de villkor som anges i punkt 131 i riktlinjerna. Kontrollen av att dessa villkor följs omfattar även den kontroll av stödets proportionalitet som avses i punkterna 69 och 70 i riktlinjerna.
- 54 Det ska nämligen erinras om att punkt 116 i riktlinjerna för statligt stöd till miljöskydd och energi ingår i kapitel 3 i riktlinjerna, som rör ”[b]edömning av förenlighet enligt artikel 107.3 c [FEUF]”.

- 55 I kapitel 3 anges i avsnitt 3.1 de ”gemensamma bedömningsprinciperna”, och i punkt 27 anges de kumulativa kriterier som en stödåtgärd måste uppfylla för att den ska kunna förklaras förenlig med den inre marknaden. Bland dessa kriterier återfinns, såsom framgår av punkt 27 e i dessa riktlinjer, stödets proportionalitet, det vill säga att stödet begränsas till det minimum som krävs.
- 56 Avsnitt 3.2 i riktlinjerna för statligt stöd till miljöskydd och energi, som rör ”Allmänna bestämmelser om förenlighet”, innehåller preciseringar av vart och ett av de kriterier som föreskrivs i punkt 27 i dessa riktlinjer.
- 57 Avsnitt 3.2.5 i riktlinjerna för statligt stöd till miljöskydd och energi avser ”stödet proportionalitet”. I detta avsnitt återfinns punkterna 69 och 70, där det anges att ”[ett stöd] anses vara proportionellt om stödbeloppet per stödmottagare begränsas till vad som är absolut nödvändigt för att uppnå det eftersträvade [målet]” och att ”[s]om allmän princip gäller att stöd anses vara begränsat till det minimum som krävs om stödbeloppet motsvarar merkostnaderna netto för att uppnå målet, jämfört med ett kontrafaktiskt scenario utan stöd”.
- 58 Härav följer att villkoret avseende stödets proportionalitet hör till de ”andra villkor” som avses i punkt 116 i riktlinjerna för statligt stöd till miljöskydd och energi. Detta villkor har ett nära samband med villkoret att överkompensation inte får förekomma. Utan att det uttryckligen nämns avses det sistnämnda begreppet bland annat i punkt 131 i dessa riktlinjer, som har följande lydelse:
- ”När det gäller annan energi från förnybara energikällor än elektricitet anses driftstöd vara förenligt med den inre marknaden om följande kumulativa villkor är uppfyllda:
- a) Stödet per energienhet överstiger inte skillnaden mellan de totala medelkostnaderna för att producera energi med den berörda tekniken och marknadspriset för det berörda energislaget.
  - b) Medelkostnaderna för att producera energi inbegriper en normal avkastning. Vid beräkning av medelkostnaderna för att producera energi dras investeringsstödet av från det totala investeringsbeloppet.
  - c) Produktionskostnaderna ska uppdateras [regelbundet], åtminstone varje år.
  - d) Stöd får endast beviljas till dess att anläggningen har avskrivits fullständigt enligt normala redovisningsregler för att undvika att driftstöd som baseras på medelkostnaderna för att producera energi överskrider investeringens avskrivning.”
- 59 Det ska understrykas att denna punkt 131 återges i skäl 50 i vart och ett av de angripna besluten, med tillägget, inom parentes, av preciseringsen ”no overcompensation” (ingen överkompensation), efter definitionen av det villkor som avses i punkt 131 a.
- 60 Det kan konstateras att det i riktlinjerna för statligt stöd till miljöskydd och energi inte anges att den enda överkompensation som ska undvikas för att ett stöd ska vara proportionerligt är den som kan följa av en kumulering av stöd som härrör från en och samma medlemsstat. Kommissionen hade således inte fog för sitt påstående att riktlinjerna för statligt stöd till miljöskydd och energi utgör hinder för att kommissionen vid prövningen av huruvida de aktuella skattebefrielseerna är förenliga med den inre marknaden undersöker den överkompensation som kan bli följden av den omtvistade kumuleringen.

- 61 Punkt 116 i riktlinjerna för statligt stöd till miljöskydd och energi befriade följaktligen inte kommissionen från skyldigheten, i syfte att försäkra sig om att de omtvistade stödordningarna var proportionerliga, att undersöka huruvida den överkompensation som kan bli följden av den omtvistade kumuleringen, vilken Landwärme hade åberopat, gav upphov till allvarliga svårigheter. Den omständigheten att Landwärme inte hade framställt någon invändning om rättsstridighet avseende denna bestämmelse saknar således betydelse i förevarande fall.
- 62 Kommissionens argument i detta avseende kan således inte godtas och tribunalen ska följaktligen pröva huruvida invändningen om den omtvistade kumuleringen är välgrundad.

### ***Huruvida invändningen om den omtvistade kumuleringen är välgrundad***

- 63 Tribunalen ska inledningsvis gå igenom principerna för domstolsprövningen avseende förekomsten av allvarliga svårigheter. Därefter ska tribunalen undersöka de uppgifter som kommissionen hade eller kunde ha haft tillgång till i förevarande fall, förekomsten av allvarliga svårigheter avseende överkompensationen och slutligen kommissionens och Konungariket Sveriges argument att det är uteslutet att stöd som beviljats av andra medlemsstater kan beaktas i de omtvistade stödordningarna, med motiveringen att ett sådant beaktande skulle strida mot icke-diskrimineringsprincipen eller artikel 110 FEUF.

### ***Domstolsprövningen av huruvida det förelåg allvarliga svårigheter***

- 64 Av rättspraxis följer att lagenligheten av ett beslut om att inte göra invändningar vilket grundas på artikel 4.3 i förordning nr 2015/1589 beror på huruvida bedömningen av den information och de uppgifter som kommissionen förfogade över under den preliminära granskningen av den anmälda åtgärden objektivt sett borde ha föranlett tveksamhet i fråga om åtgärdens förenlighet med den inre marknaden. Förekomsten av sådan tveksamhet föranleder nämligen en skyldighet att inleda ett formellt granskningsförfarande, i vilket berörda parter i den mening som avses i artikel 1 h i nämnda förordning får delta (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 2 september 2021, kommissionen/Tempus Energy och Tempus Energy Technology, C-57/19 P, EU:C:2021:663, punkt 38 och där angiven rättspraxis). Denna skyldighet motsvarar den som föreskrivs i artikel 4.4 i förordning 2015/1589, enligt vilken kommissionen är skyldig att inleda det formella granskningsförfarandet när den aktuella åtgärden föranleder tveksamhet i fråga om dess förenlighet med den inre marknaden, varvid kommissionen inte förfogar över något utrymme för skönsmåsig bedömning (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 22 december 2008, British Aggregates/kommissionen, C-487/06 P, EU:C:2008:757, punkterna 113 och 185 och där angiven rättspraxis; beslut av den 25 juni 2019, Fred Olsen/Naviera Armas, C-319/18 P, ej publicerat, EU:C:2019:542, punkt 30, och dom av den 20 juni 2019, a&o hostel and hotel Berlin/kommissionen, T-578/17, ej publicerad, EU:T:2019:437, punkt 57).
- 65 Den som yrkar ogiltigförklaring av ett beslut om att inte göra invändningar ska lägga fram bevis, i form av en rad samstämmiga indicier, för att det föreligger tveksamhet i fråga om det aktuella stödets förenlighet med den inre marknaden. Bevisningen ska avse såväl omständigheterna kring beslutet om att inte göra invändningar som dess innehåll (se dom av den 2 september 2021, kommissionen/Tempus Energy och Tempus Energy Technology, C-57/19 P, EU:C:2021:663, punkt 40 och där angiven rättspraxis).

- 66 I synnerhet utgör den omständigheten att kommissionen gjorde en otillräcklig eller ofullständig granskning under det preliminära granskningsförfarandet ett indicium på att det förelåg allvarliga svårigheter vid bedömningen av den omtvistade åtgärden, vilket innebär att kommissionen är skyldig att inleda det formella granskningsförfarandet (se dom av den 2 september 2021, kommissionen/Tempus Energy och Tempus Energy Technology, C-57/19 P, EU:C:2021:663, punkt 41 och där angiven rättspraxis).
- 67 Vidare ska unionsdomstolens bedömning av lagenligheten av ett beslut om att inte göra invändningar som fattats efter det preliminära granskningsförfarandet inte enbart ske mot bakgrund av de uppgifter som kommissionen hade tillgång till när den antog beslutet, utan även mot bakgrund av de uppgifter som kommissionen kunde ha haft tillgång till (se dom av den 2 september 2021, kommissionen/Tempus Energy och Tempus Energy Technology, C-57/19 P, EU:C:2021:663, punkt 42 och där angiven rättspraxis).
- 68 De uppgifter som kommissionen ”kunde ha haft tillgång till” inbegriper de uppgifter som föreföll relevanta för den prövning som skulle göras i enlighet med den rättspraxis som redovisats i punkt 64 ovan och vilka kommissionen, hade kunnat begära in under det administrativa förfarandet (se dom av den 2 september 2021, kommissionen/Tempus Energy och Tempus Energy Technology, C-57/19 P, EU:C:2021:663, punkt 43 och där angiven rättspraxis).
- 69 Kommissionen är nämligen skyldig att genomföra granskningsförfarandet avseende de ifrågasatta åtgärderna på ett omsorgsfullt och opartiskt sätt för att, då det slutgiltiga beslutet antas där det slås fast att det föreligger statligt stöd och i förekommande fall att stödet är oförenligt med den inre marknaden eller olagligt, förfoga över de mest kompletta och tillförlitliga uppgifterna för detta ändamål (se dom av den 2 september 2021, kommissionen/Tempus Energy och Tempus Energy Technology, C-57/19 P, EU:C:2021:663, punkt 44 och där angiven rättspraxis).
- 70 Av detta följer att tribunalens prövning av lagenligheten av ett beslut att inte inleda det formella granskningsförfarandet på grund av att det inte förelåg betydande svårigheter inte kan begränsas till en kontroll av huruvida det gjorts en uppenbart oriktig bedömning. Ett beslut som kommissionen antagit utan att inleda det formella granskningsförfarandet kan nämligen ogiltigförklaras på grund av underlåtenheten att göra en kontradiktorisk och fördjupad granskning i enlighet med artikel 108.2 FEUF, även om det inte visats att kommissionen i sak gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning eller en felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 oktober 2020, První novínová společnost/kommissionen, T-316/18, ej publicerad, EU:T:2020:489, punkterna 88, 90 och 91 och där angiven rättspraxis). Tribunalens prövning är således inte begränsad (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 juni 2019, a&o hostel and hotel Berlin/kommissionen, T-578/17, ej publicerad, EU:T:2019:437, punkt 66).

*De uppgifter som kommissionen hade eller kunde ha haft tillgång till i förevarande fall*

- 71 Det ska påpekas att Landwärme, som bilaga till sin skrivelse till kommissionen av den 18 oktober 2019, vilken huvudsakligen avsåg det stöd till produktion av energi från biogas som beviljats av Konungariket Danmark, lade fram en studie i vilken det betonades att den geografiska marknaden för biogas hädanefter var gränsöverskridande och omfattade åtminstone Danmark, Sverige, Tyskland och Förenade kungariket. I studien angavs vidare att biogasen kunde stödjas både genom produktionsstöd och genom stimulansåtgärder för efterfrågan, såsom skattebefrielser. Det angavs att även om dessa olika former av stöd kunde finnas samtidigt i en enda medlemsstat, var det inte tillåtet att kumulera dem på nationell nivå. Enligt studien var det

således i Tyskland inte möjligt för den energi som genererats från biogas som erhållit produktionsstöd att komma i åtnjutande av vissa andra stödåtgärder som avsåg försäljning av förnybar energi. I nämnda studie preciserades emellertid att en kumulering kunde uppkomma och leda till ”dubbla subventioner” eller ”överskott av stöd” när produktionsstödet och skattebefrielseerna härrörde från olika medlemsstater. I studien angavs även att överlappningar mellan stödordningar som antagits av olika medlemsstater kunde ge upphov till överkompensation och leda till en snedvridning av konkurrensen. Det exempel som gavs i detta avseende avsåg just de danska och de svenska stödåtgärderna.

- 72 I sin skrivelse till kommissionen av den 19 juni 2020, som avsåg det danska stödet, framhöll också Landwärme sambandet mellan detta stöd och de skattebefrielser som Sverige beviljade. Landwärme hänvisade särskilt till de beslut genom vilka kommissionen godkänt de svenska stödordningarna, vilka, med mindre anpassningar, förlängdes genom de angripna besluten. Den studie som bifogades denna skrivelse innehöll dessutom uppgifter som liknade dem som fanns i den studie som nämnts i punkt 71 ovan.
- 73 Under dessa omständigheter konstaterar tribunalen att Landwärme, innan de angripna besluten antogs, hade lämnat uppgifter till kommissionen om de möjliga effekterna av en kumulering av de skattebefrielser som beviljats av Konungariket Sverige och stöd till energiproduktion från biogas som beviljats av andra medlemsstater, i synnerhet av Konungariket Danmark.
- 74 Såsom Konungariket Sverige bekräftade vid förhandlingen, som svar på en fråga från tribunalen, är det allmänt känt att produktion av energi från biogas har beviljats stöd av Konungariket Danmark. Konungariket Sverige har dessutom medgett att det i ett utredningsdirektiv av den 31 maj 2018, vilket ingetts av Landwärme till tribunalen, angavs att det stöd för energiproduktion från biogas som Konungariket Danmark beviljade, i kombination med de aktuella skattebefrielseerna, kunde leda till försämrade konkurrensvillkor för produktion av biogas i Sverige. Såsom framgår av två rapporter som bifogats ansökan och som kommissionen bekräftat i sitt svar på en skriftlig fråga från tribunalen beviljade Konungariket Sverige från och med oktober 2018 producenter av biogas i landet produktionsstöd på grund av att producenter i andra medlemsstater kunde dra nytta av den omtvistade kumuleringen.
- 75 Följaktligen förfogade kommissionen över uppgifter om den omtvistade kumuleringen när den antog de angripna besluten.
- 76 Kommissionen kan i detta avseende inte åberopa den omständigheten att Landwärme inte hade ingett något klagomål med stöd av artikel 24.2 i förordning 2015/1589 innan de angripna besluten antogs, för att visa att kommissionen inte var skyldig att beakta uppgifterna om den omtvistade kumuleringen.
- 77 Det ska erinras om att artikel 24.2 i förordning nr 2015/1589 har följande lydelse:

”2. Alla berörda parter får inge ett klagomål för att underrätta kommissionen om påstått olagligt stöd och påstått missbruk av stöd. För detta ändamål ska den berörda parten fylla i ett formulär som fastställts i en genomförandebestämmelse som avses i artikel 33 och ska ange alla de obligatoriska upplysningar som begärs i det.

Om kommissionen anser att den berörda parten inte följt det obligatoriska formuläret, eller de faktiska och rättsliga omständigheter som lagts fram av den berörda parten inte utgör tillräckliga skäl för att, på grundval av en första undersökning, visa att olagligt stöd eller missbruk av stöd

föreligger, ska den underrätta den berörda parten om detta och uppmana denna att lämna synpunkter inom en föreskriven tidsfrist, som normalt inte ska överskrida en månad. Om den berörda parten inte har framfört några synpunkter inom den föreskrivna tidsfristen, kommer klagomålet att anses ha återkallats. Kommissionen ska underrätta den berörda medlemsstaten när ett klagomål anses återkallat.

Kommissionen ska till den klagande skicka en kopia av sitt beslut i ett ärende som gäller föremålet för klagomålet.”

- 78 Artikel 24.2 i förordning nr 2015/1589 avser således stödåtgärder som antingen presumeras vara ”olaglig[a]” i den mening som avses i artikel 1 f i denna förordning, eftersom de har genomförts i strid med artikel 108.3 FEUF, enligt vilken alla planerade stödåtgärder ska anmälas till kommissionen och inte får genomföras innan kommissionen har fattat ett slutgiltigt beslut, eller antas ha ”missbrukats” i den mening som avses i artikel 1 g i den förordningen, genom att stödmottagarna använder dem i strid med kommissionens beslut att förklara dem förenliga med den inre marknaden.
- 79 Det är enbart med avseende på dessa stöd, såsom de definieras i artikel 1 i förordning nr 2015/1589, som artikel 24.2 i samma förordning, jämförd med artikel 12.1 i förordningen, ger en berörd part rätt att initiera det preliminära granskningsförfarandet genom att, i form av ett särskilt formulär, sända ett klagomål till kommissionen som innehåller upplysningar om sådant stöd, som kommissionen är skyldig att pröva inom ramen för ett förfarande i vilket det föreskrivs vissa rättigheter för klaganden (se, för ett liknande resonemang, dom av den 14 maj 2019, *Marinvest och Porting/kommissionen*, T-728/17, ej publicerad, EU:T:2019:325, punkterna 38–40; se även, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 17 juli 2008, *Athinaiki Techniki/kommissionen*, C-521/06 P, EU:C:2008:422, punkt 37).
- 80 Enligt rättspraxis kan kommissionen, när ett sådant klagomål har ingetts, under vissa omständigheter vara skyldig att vid handläggningen av klagomålet gå utöver en ren granskning av de faktiska och rättsliga omständigheter som den fått kännedom om genom klaganden. Kommissionen är nämligen skyldig att – med hänsyn till intresset av en korrekt tillämpning av de grundläggande bestämmelserna om statligt stöd i fördraget – göra en omsorgsfull och opartisk prövning av klagomålet, vilket kan medföra att den måste undersöka omständigheter som inte uttryckligen åberopats av klaganden (se dom av den 15 mars 2018, *Naviera Armas/kommissionen*, T-108/16, EU:T:2018:145, punkt 101 och där angiven rättspraxis).
- 81 Förevarande mål avser emellertid inte stöd eller tillämpningen av stöd som avses i artikel 24.2 i förordning 2015/1589, utan stöd som i vederbörlig ordning har anmälts till kommissionen av Konungariket Sverige och vars tillämpning i enlighet med de angripna besluten inte har ifrågasatts i förevarande fall.
- 82 Eftersom artikel 24.2 i förordning 2015/1589 inte är tillämplig är den rättspraxis som det erinrats om i punkt 80 ovan inte relevant i förevarande fall.
- 83 Kommissionen var emellertid, i enlighet med den rättspraxis som det erinrats om i punkterna 67–69 ovan, skyldig att grunda sin bedömning på uppgifter som den hade eller kunde ha haft tillgång till, vilka inte är begränsade till dem som skulle ha lämnats in i ett klagomål i den mening som avses i artikel 24.2 i förordning 2015/1589.

- 84 Vidare åligger det förvisso inte kommissionen att på eget initiativ och om det saknas indicier i detta avseende söka efter alla de uppgifter som skulle kunna ha en koppling till ärendet som den har att avgöra, även om sådana uppgifter finns allmänt tillgängliga (se dom av den 2 september 2021, kommissionen/Tempus Energy och Tempus Energy Technology, C-57/19 P, EU:C:2021:663, punkt 45 och där angiven rättspraxis). I förevarande fall hade dock Landwärme lämnat uppgifter till kommissionen angående verkningarna av kumuleringen av de skattebefrielser som beviljats av Konungariket Sverige och stöd till energiproduktion från biogas som beviljats av andra medlemsstater, i synnerhet av Konungariket Danmark.
- 85 Mot bakgrund av det ovan anförda finner tribunalen att kommissionen, när den undersökte de omtvistade stödordningarna, förfogade över uppgifter om de effekter som den omtvistade kumuleringen kunde medföra. Kommissionen hade dessutom, om den ansett det nödvändigt, kunnat ha tillgång till kompletterande uppgifter som den hade kunnat begära att Landwärme skulle inkomma med.
- 86 Såsom kommissionen har anført vid förhandlingen ska det emellertid kontrolleras huruvida uppgifterna i Landwärmes skrivelser och i de studier som bifogats dessa var relevanta för bedömningen av huruvida de omtvistade stödordningarna var förenliga med den inre marknaden. Det ska således prövas huruvida dessa uppgifter, avseende en eventuell överkompensation, kunde visa att det förelåg betydande svårigheter vid fastställandet av förenligheten med den inre marknaden. Det är nämligen endast om så är fallet som slutsatsen kan dras att kommissionen var skyldig att inleda det formella granskningsförfarandet. (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 2 september 2021, kommissionen/Tempus Energy och Tempus Energy Technology, C-57/19 P, EU:C:2021:663, punkt 85).

*Huruvida det förelåg allvarliga svårigheter med avseende på överkompensationen*

- 87 Det följer av de huvudsakliga övervägandena i de angripna besluten angående överkompensationen, vilka sammanfattats i punkt 9 ovan, att det enligt kommissionen krävdes att de aktuella skattebefrielseerna inte gav upphov till någon överkompensation för att de omtvistade stödordningarna skulle kunna förklaras vara förenliga med den inre marknaden.
- 88 I de angripna besluten preciseras emellertid inte huruvida den överkompensation som avses enbart är en följd av en eventuell kumulering av de aktuella skattebefrielseerna och annat stöd som beviljats av Konungariket Sverige, eller om den även kan följa av den omtvistade kumuleringen.
- 89 Kommissionen förklarade att den vid granskningen av överkompensationen begränsade sig till att undersöka den eventuella kumuleringen av de aktuella skattebefrielseerna med andra stödåtgärder som vidtagits av Konungariket Sverige. Enligt kommissionen följer det varken av riktlinjerna för statligt stöd till miljöskydd och energi eller av någon annan unionsrättslig bestämmelse att även eventuella stöd som beviljats i en annan medlemsstat ska beaktas vid prövningen av huruvida det föreligger en överkompensation till förmån för mottagarna av nämnda skattebefrielser.
- 90 Konungariket Sverige har för sin del anført att det stöd som beviljats av Konungariket Danmark indirekt beaktas i de rapporter från Energimyndigheten som kommissionen grundade sig på för att i de angripna besluten utesluta förekomsten av överkompensation. Som svar på tribunalens skriftliga och muntliga frågor preciserade Konungariket Sverige emellertid att



Energimyndighetens kontroll av att det inte förekommit någon överkompensation skedde på nationell nivå och att det inte fanns någon skyldighet att beakta produktionsstöd som eventuellt beviljats av andra medlemsstater och som den till Sverige importerade biogasen kan ha fått.

91 Följaktligen konstaterar tribunalen att kommissionen, när den antog de angripna besluten, endast undersökte den överkompensation som kunde följa av kumuleringen av olika stöd som beviljats av Konungariket Sverige. Kommissionen uteslöt därigenom att den omtvistade kumuleringen kunde ge upphov till allvarliga svårigheter vid fastställandet av huruvida de omtvistade stödordningarna var förenliga med den inre marknaden, svårigheter vilka endast skulle ha kunnat redas ut genom det formella granskningsförfarandet. Det ska således prövas huruvida denna slutsats var motiverad.

92 Det ska erinras om att artikel 107.1 FEUF har följande lydelse:

”Om inte annat föreskrivs i fördragen, är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrیدا konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den inre marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.”

93 Artikel 107.3 FEUF har följande lydelse:

”Som förenligt med den inre marknaden kan anses

...

c) stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset”

94 Av detta följer att kommissionen, innan den beslutar om statligt stöd är förenligt med den inre marknaden enligt artikel 107.3 c, är skyldig att undersöka stödets inverkan på handeln mellan medlemsstaterna. När kommissionen, såsom i förevarande fall, fattar beslut med stöd av denna bestämmelse efter det preliminära granskningsförfarandet, måste den kunna dra slutsatsen, utan att denna fråga ger upphov till allvarliga svårigheter, att det berörda stödet inte påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

95 I de angripna besluten, som antagits i enlighet med artikel 4.3 i förordning 2015/1589, drog kommissionen slutsatsen att den inte behövde göra några invändningar mot de omtvistade stödordningarna, vilka utgjorde en förlängning av stödordningar som redan ansetts vara förenliga med den inre marknaden på grundval av artikel 107.3 c FEUF.

96 Kommissionen har emellertid, om så bara på grund av de uppgifter som Landvärme lämnat till den (se punkterna 71–73 ovan), inte kunnat vara ovetande om att importen till Sverige av biogas som producerats i vissa andra medlemsstater, särskilt i Danmark, hade ökat märkbart under åren före anmälan av de omtvistade stödordningarna, till nackdel för biogas från andra medlemsstater, på grund av förekomsten av den omtvistade kumuleringen.

- 97 Även om de omtvistade stödordningarna inte innebar några större förändringar jämfört med de stödordningar som varit i kraft i Sverige sedan många år, borde således kommissionen vid sin bedömning av huruvida de omtvistade stödordningarna var förenliga med den inre marknaden ha beaktat vilken inverkan den omtvistade kumuleringen hade på den ökande importen från vissa medlemsstater.
- 98 Kommissionen har visserligen inte bortsett från denna utveckling, eftersom den har insisterat på att de omtvistade stödordningarna måste tillämpas på samma sätt på biogas som produceras i Sverige som på importerad biogas. Dess prövning av huruvida det förelåg en eventuell överkompensation begränsades emellertid till den nationella dimensionen, såsom har påpekats i punkt 89 ovan.
- 99 Den omständigheten att kommissionen vad gällde den överkompensation som kan bli följderna av den omtvistade kumuleringen gjort en otillräcklig eller ofullständig analys under det preliminära granskningsförfarandet är i enlighet med den rättspraxis som det erinrats om i punkt 66 ovan ett tecken på att det förelåg betydande svårigheter. Såsom framgår av punkterna 55–59 ovan kan statligt stöd inte förklaras förenligt med den inre marknaden om det inte uppfyller proportionalitetsvillkoret. Vidare har i de angripna besluten frågan om avsaknaden av överkompensation ett nära samband med frågan om de omtvistade stödordningarnas proportionalitet. Följaktligen kan den omständigheten att kommissionen analyserade avsaknaden av överkompensation på ett otillräckligt och ofullständigt sätt, eftersom den inte beaktade den omtvistade kumuleringen, i förevarande fall vara tillräcklig för att slå fast att det förelåg allvarliga svårigheter.
- 100 Om emellertid, såsom kommissionen och Konungariket Sverige har hävdats, det är uteslutet att de omtvistade stödordningarna kan beakta stöd som beviljats av andra medlemsstater, på grund av att ett sådant beaktande skulle strida mot icke-diskrimineringsprincipen eller artikel 110 FEUF, ska frågan om den överkompensation som kan bli följderna av den omtvistade kumuleringen inte anses ge upphov till några allvarliga svårigheter.
- 101 Det framgår av rättspraxis att, även om det förfarande som föreskrivs i artiklarna 107 och 108 FEUF ger kommissionen ett betydande utrymme för skönsässig bedömning vid avgörandet av huruvida en statlig stödordning är förenlig med den inre marknads krav, följer det emellertid av fördragens allmänna systematik att detta förfarande aldrig får leda till resultat som strider mot de allmänna principerna i unionsrätten, såsom principen om likabehandling, eller mot särskilda bestämmelser i fördragen, bland annat bestämmelserna om interna skatter och avgifter, till vilka artikel 110 FEUF hör (se, för ett liknande resonemang, dom av den 23 april 2002, Nygård, C-234/99, EU:C:2002:244, punkt 54 och där angiven rättspraxis; dom av den 15 april 2008, Nuova Agricast, C-390/06, EU:C:2008:224, punkterna 50 och 51 och där angiven rättspraxis, och dom av den 9 september 2010, British Aggregates m.fl./kommissionen, T-359/04, EU:T:2010:366, punkt 91 och där angiven rättspraxis). Vidare kan ett stöd inte införas eller ges av en medlemsstat i form av diskriminering i skattehänseende av varor från andra medlemsstater (se, för ett liknande resonemang, dom av den 9 september 2010, British Aggregates m.fl./kommissionen, T-359/04, EU:T:2010:366, punkt 92 och där angiven rättspraxis).

### *Principen om icke-diskriminering*

- 102 Icke-diskrimineringsprincipen eller likabehandlingsprincipen innebär att lika situationer inte får behandlas olika och att olika situationer inte får behandlas lika, såvida det inte finns sakliga skäl för en sådan behandling (se dom av den 11 juli 2019, IPPT PAN/kommissionen och REA,

T-805/16, ej publicerad, EU:T:2019:496, punkt 216 och där angiven rättspraxis; se även, för ett liknande resonemang, dom av den 16 december 2008, Arcelor Atlantique et Lorraine m.fl., C-127/07, EU:C:2008:728, punkt 23 och där angiven rättspraxis, och dom av den 27 september 2012, Koninklijke BAM Groep/kommissionen, T-355/06, ej publicerad, EU:T:2012:486, punkt 49 och där angiven rättspraxis).

- 103 Frågan huruvida olika situationer är jämförbara ska bedömas med hänsyn till samtliga omständigheter som kännetecknar dem. Dessa omständigheter bör bland annat bestämmas och bedömas utifrån föremålet för och syftet med den statliga åtgärd som medför den ifrågavarande skillnaden i behandling. Bland annat måste principerna och målsättningarna för det område den statliga åtgärden ingår i beaktas (se, analogt, dom av den 12 maj 2011, Luxemburg/parlamentet och rådet, C-176/09, EU:C:2011:290, punkt 32 och där angiven rättspraxis).
- 104 I förevarande fall anser kommissionen att den försäkrat sig om att de omtvistade stödordningarna var förenliga med icke-diskrimineringsprincipen, genom att den från Konungariket Sverige erhållit en garanti för att de aktuella skattebefrielseerna tillämpas oberoende av ursprunget för den biogas som säljs i Sverige, oavsett om biogasen producerats i denna medlemsstat eller biogasen producerats i andra medlemsstater och importerats till Sverige.
- 105 Mot bakgrund av syftet med de omtvistade stödordningarna utgör emellertid försäljningen av biogas, vars produktionskostnader kompenseras, inte en situation som är jämförbar med försäljningen av biogas vars produktionskostnader ännu inte har kompenseras.
- 106 Såsom framgår av de angripna besluten (se punkt 8 ovan), syftar nämligen de aktuella skattebefrielseerna till att göra biogas konkurrenskraftig i förhållande till fossila gaser, trots att produktionskostnaderna för den förstnämnda är högre än för de sistnämnda.
- 107 Om produktionskostnaderna för biogas, som är högre än produktionskostnaderna för fossil gas, emellertid redan har kompenseras genom stöd som beviljats av den medlemsstat i vilken biogasen producerades, förlorar beviljandet av de aktuella skattebefrielseerna för biogas som importerats till Sverige sitt existensberättigande.
- 108 Det framgår av de angripna besluten att kommissionen har medgett att det föreligger en skillnad mellan försäljningen av biogas vars merkostnader för produktion har kompenseras, och försäljningen av biogas vars merkostnader för produktion ännu inte har kompenseras. När det gäller biogas som produceras i Sverige försäkrade kommissionen sig nämligen om att det inte förelåg någon överkompensation till följd av kumuleringen av de aktuella skattebefrielseerna och annat stöd som svenska myndigheter beviljat produktion av biogas i denna medlemsstat. Skillnaden mellan situationen då merkostnader för biogasen redan har kompenseras och situationen då merkostnaderna för biogasen inte redan har kompenseras föreligger emellertid även när kompensationen är en följd av stöd som beviljats av andra medlemsstater än Konungariket Sverige.
- 109 Om det inte finns sakliga skäl för detta, kan således de två försäljningssituationerna som avses i punkt 105 ovan inte behandlas lika, genom att låta dem omfattas av samma skattebefrielse, och detta oberoende av huruvida den biogas som säljs i Sverige har framställts i Sverige eller har importerats.

- 110 I de angripna besluten har kommissionen emellertid inte beaktat den överkompensation som kan följa av den omtvistade kumuleringen. Därigenom har kommissionen underlåtit att tillämpa icke-diskrimineringsprincipen med beaktande av samtliga relevanta omständigheter som kännetecknar de "situationer" som enligt denna princip ska jämföras. I enlighet med den rättspraxis som det erinrats om i punkterna 64 och 66 ovan och övervägandena i punkt 99 ovan, visar denna omständighet att det förelåg betydande svårigheter som medförde att kommissionen var skyldig att inleda det formella granskningsförfarandet.
- 111 Även om det antogs att det, såsom kommissionen har gjort gällande, skulle vara faktiskt omöjligt att undersöka överlappningarna mellan stödordningar som finns i en medlemsstat och stödordningar som är i kraft i andra medlemsstater, ska det påpekas att denna omöjlighet inte nämns i de angripna besluten, vilket kommissionen medgav vid förhandlingen. Än mindre kvalificeras denna omöjlighet som en objektiv motivering i dessa beslut.
- 112 Det kan således konstateras att nödvändigheten av att iaktta icke-diskrimineringsprincipen inte gjorde det möjligt att utesluta att det förelåg allvarliga svårigheter vad gällde den omtvistade kumuleringens inverkan på de omtvistade stödordningarnas förenlighet med den inre marknaden.

#### *Artikel 110 FEUF*

- 113 Såsom har påpekats i punkt 100 ovan ska det fastställas huruvida artikel 110 FEUF utgör hinder för att stöd som beviljats av andra medlemsstater beaktas i de omtvistade stödordningarna, såsom kommissionen och Konungariket Sverige har hävdad.
- 114 I artikel 110 FEUF föreskrivs följande:
- "Ingen medlemsstat ska, direkt eller indirekt, på varor från andra medlemsstater lägga interna skatter eller avgifter, av vilket slag de än är, som är högre än de skatter eller avgifter som direkt eller indirekt läggs på liknande inhemska varor.
- Vidare ska ingen medlemsstat på varor från andra medlemsstater lägga sådana interna skatter eller avgifter som är av sådan art att de indirekt skyddar andra varor."
- 115 Enligt rättspraxis följer det för det första av artikel 110 FEUF att differentieringar i fråga om intern beskattning är förenliga med unionsrätten enbart om de tjänar mål vilka, även de, är förenliga med unionsrätten och om formerna för dem är av den arten att all direkt eller indirekt diskriminering av import från andra medlemsstater eller skydd av konkurrerande inhemska varor undviks. Förutsatt att dessa krav iakttas så begränsar således unionsrätten, på sitt nuvarande utvecklingsstadium, inte varje medlemsstats frihet att införa ett differentierat beskattningssystem för vissa varor enligt objektiva kriterier, såsom de råvaror eller produktionsmetoder som används, även om det är fråga om liknande varor i den mening som avses i artikel 110 första stycket FEUF (se, analogt, dom av den 2 april 1998, *Outokumpu*, C-213/96, EU:C:1998:155, punkt 30, och dom av den 14 april 2021, *Achema och Lifosa/kommissionen*, T-300/19, ej publicerad, EU:T:2021:191, punkt 220).
- 116 För det andra kan vissa skattebefrielser eller skattelättnader, särskilt när syftet med dessa är att möjliggöra upprätthållandet av viss produktion eller vissa företag, som utan dessa särskilda skattefördelar inte längre skulle vara lönsam på grund av höjda produktionskostnader, rättfärdigas på villkor att de medlemsstater som använder sig av dessa möjligheter på ett icke-diskriminerande och icke-skyddande sätt låter fördelarna gälla även för importerade varor

som befinner sig i samma situation, med iakttagande av artikel 110 FEUF (se, för ett liknande resonemang, dom av den 9 september 2010, British Aggregates m.fl./kommissionen, T-359/04, EU:T:2010:366, punkterna 93–95 och där angiven rättspraxis).

- 117 För det tredje är kraven i artikel 110 FEUF uppfyllda när lagstiftningen i en medlemsstat gör det möjligt att på en vara från en annan medlemsstat tillämpa en skatteordning som kan anses motsvara den ordning som tillämpas på denna vara när den tillverkas i den förstnämnda medlemsstaten (se, för ett liknande resonemang, dom av den 30 oktober 1980, Schneider-Import, 26/80, EU:C:1980:257, punkterna 10 och 15).
- 118 Av detta följer att när försäljningen i en medlemsstat av liknande inhemska eller importerade varor inte skulle vara lönsam i avsaknad av skattefördelar, utgör artikel 110 första stycket FEUF hinder för att importerade varor utsätts för direkt eller indirekt diskriminering i förhållande till inhemska varor, genom att de blir föremål för en högre skatt än den som tillämpas på sistnämnda varor. Däremot är en differentierad skattemässig behandling förenlig med denna bestämmelse när denna behandling är resultatet av objektiva kriterier och gör det möjligt att undvika all form av diskriminering av import från andra medlemsstater.
- 119 Vid tillämpningen av dessa principer i förevarande fall ska det påpekas att detta fall uppvisar ett särdrag i förhållande till de situationer som behandlats i rättspraxis, nämligen att all biogas som säljs i Sverige, oavsett om den har producerats i Sverige eller importerats till Sverige, omfattas av samma skattebefrielse. Vad gäller den importerade biogasen beviljas dessutom dessa skattebefrielser, vilka är fullständiga skattebefrielser, utan att det görs någon åtskillnad beroende på om den medlemsstat i vilken biogasen producerats har beviljat stöd till produktion av energi från biogas eller inte.
- 120 Av skäl som har att göra med kraven i unionslagstiftningen om statligt stöd har kommissionen kontrollerat att biogas som produceras i Sverige inte överkompenseras (se punkt 108 ovan). Kommissionen kan följaktligen inte med framgång göra gällande att biogas som importerats från andra medlemsstater skulle bli föremål för sådan diskriminering som är förbjuden enligt artikel 110 FEUF om biogasen omfattades av de aktuella skattebefrielseerna enbart på villkor att all överkompensation till följd av kumulering av dessa skattebefrielser och eventuellt stöd som andra medlemsstater beviljar producenterna av denna biogas innan den exporteras till Sverige är utesluten. Detta villkor, som avser avsaknad av överkompensation, motsvarar det villkor som gäller för biogas som produceras i Sverige.
- 121 Förvisso skulle biogas som importerats från vissa medlemsstater därmed, för att undvika all överkompensation, komma att påföras en intern skatt eller avgift i Sverige som är högre än den som gäller för biogas som produceras i Sverige, genom att den inte omfattas av lika omfattande skattebefrielser som de aktuella skattebefrielseerna. Detta resultat skulle emellertid inte nödvändigtvis vara diskriminerande. När det gäller den sistnämnda kategorin biogas lade kommissionen nämligen vikt vid att utesluta att kumuleringen av skattestöd och produktionsstöd ger upphov till överkompensation, innan den drog slutsatsen att de omtvistade stödordningarna var förenliga med den inre marknaden.
- 122 Med andra ord kan förekomsten av en överkompensation anses utgöra ett objektiva kriterium som gör det möjligt att tillämpa de aktuella skattebefrielseerna enbart på biogas, inhemska eller importerad, vars merkostnader för produktion i förhållande till fossila gaser inte redan har kompenserats genom annat stöd, oberoende av vilken medlemsstat som har beviljat det andra stödet och utan att det påverkar möjligheten att anpassa procentsatserna för de aktuella

skattebefrielseerna i förhållande till storleken på dessa andra stöd. Denna differentiering, som grundar sig på ett objektiva kriterium, är ägnad att förhindra den diskriminering som följer av den kompensation som redan beviljats biogas som importerats från vissa medlemsstater.

- 123 Det ska dessutom erinras om att enligt rättspraxis har ett beskattningssystem en diskriminerande och skyddande verkan som strider mot artikel 110 FEUF när det innebär att köp av varor från andra medlemsstater styrs om till förmån för inhemska varor (se, för ett liknande resonemang, dom av den 5 april 1990, kommissionen/Grekland, C-132/88, EU:C:1990:165, punkterna 18 och 19).
- 124 Det är utrett att så inte är fallet med de omtvistade stödordningarna. I avsaknad av åtgärder för att förhindra den överkompensation som den omtvistade kumuleringen kan medföra, skapar de omtvistade stödordningarna i själva verket en omvänd diskriminering av biogas som produceras i Sverige till förmån för biogas som produceras i andra medlemsstater vilka beviljar stöd till produktion av energi från biogas. Detta resultat kan inte anses följa av skyldigheten för de omtvistade stödordningarna att iaktta artikel 110 FEUF, vars syfte är att förhindra att en medlemsstat gynnar sin egen produktion till nackdel för produktionen i andra medlemsstater. Det ska för övrigt påpekas att denna artikel inte är tillämplig när en medlemsstat beviljar varor som den importerar från vissa medlemsstater en förmånligare skattemässig behandling än den som beviljas liknande varor som importeras från andra medlemsstater.
- 125 Det ska noteras att i de delar av de angripna besluten som ägnas åt iakttagandet av unionens skatterätt (se punkt 11 ovan) konstaterade kommissionen att de omtvistade stödordningarna inte gav upphov till någon överkompensation och att de aktuella skattebefrielseerna var tillämpliga oberoende av biogasens ursprung. Av detta följer att kommissionen inte ansåg att det förelåg allvarliga svårigheter i detta avseende, trots att övervägandena i punkterna 115–124 ovan visar att sådana svårigheter förelåg och skulle ha undersökts inom ramen för det formella granskningsförfarandet.
- 126 Det kan således konstateras att inte heller skyldigheten att iaktta artikel 110 FEUF innebar att det var möjligt att utesluta att det förelåg allvarliga svårigheter vad gällde den omtvistade kumuleringens inverkan på de omtvistade stödordningarnas förenlighet med den inre marknaden.

#### *Slutsatser avseende invändningen om den omtvistade kumuleringen*

- 127 Mot bakgrund av det ovan anförda finner tribunalen att Landwärme, genom att stödja sig på uppgifter som kommissionen hade eller kunde ha haft tillgång till när den antog de angripna besluten, har visat att bedömningen av de omtvistade stödordningarnas förenlighet med den inre marknaden mot bakgrund av artikel 107.3 c FEUF innebar allvarliga svårigheter i samband med den överkompensation som den omtvistade kumuleringen kunde medföra, mot bakgrund av icke-diskrimineringsprincipen och artikel 110 FEUF. Härav följer att kommissionen borde ha undersökt dessa svårigheter inom ramen för det formella granskningsförfarandet i stället för att anta de angripna besluten efter det preliminära granskningsförfarandet.
- 128 Eftersom dessa allvarliga svårigheter avser en princip och en bestämmelse som härrör från primärrätten, är det inte nödvändigt att ta ställning till kommissionens och Konungariket Sveriges argument att beaktandet av den överkompensation som kan bli följden av den omtvistade kumuleringen strider mot flera sekundärrättsakter, vilka enligt nämnda parter innebär ett förbud mot att fastställa olika skattesatser för varor från olika medlemsstater.

- 129 Följaktligen ska invändningen om den omtvistade kumuleringen godtas och de angripna besluten ogiltigförklaras, utan att det är nödvändigt att pröva Landwärmes övriga invändningar.

### Rättegångskostnader

- 130 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Landwärme har yrkat att kommissionen ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom kommissionen har tappat målet ska yrkandet bifallas.
- 131 Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna ska de intervenerande medlemsstaterna bära sina rättegångskostnader. Konungariket Sverige ska således bära sina rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (sjunde avdelningen i utökad sammansättning)

följande:

- 1) Kommissionens beslut C(2020) 4489 final av den 29 juni 2020 om statligt stöd SA.56125 (2020/N) – Sverige – Förlängning och ändring av stödordningen SA.49893 (2018/N) – Skattebefrielse för icke livsmedelsbaserad biogas och biopropan som används för uppvärmning ogiltigförklaras.**
- 2) Kommissionens beslut C(2020) 4487 final av den 29 juni 2020 om statligt stöd SA.56908 (2020/N) – Sverige – Förlängning och ändring av stödordningen för biogas som används för motordrift i Sverige ogiltigförklaras.**
- 3) Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Landwärme GmbH.**
- 4) Konungariket Sverige ska bära sina rättegångskostnader.**

da Silva Passos

Valančius

Reine

Truchot

Sampol Pucurull

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 21 december 2022.

Underskrifter